

Schválení „obrané“ smlouvy je zradou na občanech ČR!

KSČM Poslanecká sněmovna schválila tzv. obrannou smlouvu mezi ČR a USA Po Senátu, který tak učinil již v minulém týdnu, chybí k definitivní ratifikaci této smlouvy jen podpis prezidenta Petra Pavla. KSČM vyzývá prezidenta republiky, aby svůj podpis po tuto smlouvu nepřipojil a odmítl ji.

Uzavření tzv. obranné smlouvy neměla ve svém volebním programu žádná z politických stran, které jsou v Poslanecké sněmovně zastoupeny, a tudíž k jejímu vyjednání ani schválení neměly žádný mandát od občanů České republiky. Přesto se jejím schválením parlamentní strany vzdaly značné části svrchovanosti České republiky. Schválené doprovodné usnesení, které prosadilo hnutí ANO a jež mimo jiné lživě konstatuje, že dohoda přispívá k prohloubení spolupráce s USA a vyšší bezpečnosti České republiky aneopravňuje rozmístit na našem území jaderné zbraně ani u nás budovat americké vojenské základny, je jen alibismem Andreje Babiše. USA na našem území nepotřebují mít vlastní základny, neboť smlouva jim umožňuje využívat ty naše a v rámci nich si budovat své objekty, kam nebudou mít české orgány žádný přístup a nebudou mít nad nimi kontrolu. Nato, jaké zbraně zde pak budou USA skladovat, nebude mít naše republika žádný vliv!

KSČM protestuje proti schválení „obrané“ smlouvy a důrazně ji odmítá. Tato vazalská smlouva nepovede k větší bezpečnosti České republiky, jak její přívrženci prohlašují, ale naopak se z České republiky stane legitimní cíl nepřátel USA a naše území může kdykoli sloužit k agresi USA proti jiným zemím!

Hnutí ANO svým hlasováním pro tuto smlouvu ruku v ruce se současnou asociální pravicovou vládou Petra Fialy, včetně ministryně války Jany Černochové, opět ukázalo, že nepředstavuje žádnou skutečnou alternativu. Svým postojem navíc zradilo většinu lidí, kteří mu ve volbách dali svůj hlas.

vedení KSČM

Sociální demokracie je v troskách a míří doprava, řekl pro IportaL24 místopředseda KSČM Milan Krajča

KSČM v roce 2021 opustila sněmovní řady. Cestou k návratu a k úspěchům v dalších volbách, kterými budou na jaře příštího roku ty do EP a následně na podzim do krajských zastupitelstev a třetiny Senátu, je spolupráce napříč politickým spektrem. Spolupráce se Sociální demokracií ale podle něj není možná, a to s ohledem na odmítnutí ze strany SOCDEM. Za pozornost podle Krajčy stojí i to, jak strana předsedy Šmardy naprosto mlčí »ohledně jedné z hlavních politických otázek současnosti – vojenské smlouvy s USA a nebezpečí přítomnosti cizích vojsk v naší zemi.«

NESPOKOJENÍ Jiřího Paroubka vyzývají komunisty, aby se pro nadcházející evropské volby připojili k širšímu levicovému hnutí. Je to reálné? A je skutečně spojené levice jedinou variantou, jak ji v současných podmínkách vzkřísit?

Protolidová politika současné pravicové vlády přináší kromě každodenních tvrdých dopadů na většinu občanů také příležitost k tomu, aby se lidé proti ní sjednotili a společně se jí tak postavili na odpor. Rozšiřování spolupráce s dalšími subjekty, které se na současnou realitu dívají obdobně kriticky jako my komunisté, proto skutečně považujeme za jeden z aktuálních úkolů. I z tohoto důvodu se soustavně snažíme oslovovat nejen politické strany a hnutí, ale také různé spolky, iniciativy nebo odborové organizace. Spolupráce pak z našeho pohledu není důležitá pouze směrem k volbám, ale také v rámci protivládního hnutí, které se nynější vládě staví na odpor. Mohu zmínit například mohutné demonstrace, kterých se jen během posledního roku uskutečnila, za aktivní účasti KSČM, celá řada.

K organizacím, s nimiž jsme navázali úspěšnou spolupráci, patří i zmínění Nespokojení. Společně jsme vystoupili proti vládním snahám o zvýšení věku odchodu do důchodu na 68 let. Věřím, že i tato konkrétní spolupráce se bude dále rozvíjet.

Předsedkyně KSČM Kateřina Konečná po plzeňském sjezdu SOCDEM poblahopřála ke zvolení staronovému šéfovi Michalu Šmardovi a nabídla mu spolupráci. Umíte si něco takového představit, když právě Šmarda například podpořil v prezidentské volbě Petra Pavla a podle zákulisních informací stojí za finanční pomocí pro jeho stranu miliardář Barta?

KSČM se v minulosti obrátila opakovaně také na sociální demokracii s nabídkou spolupráce na levici. Ze strany vedení této strany se však tyto návrhy nesetkaly s pochopením, ba právě naopak. Odmítnutí spolupráce z jejich strany je navíc zřejmější i po jejich nedávném sjezdu, který kromě toho, že ukázal, v jakých troskách se jejich strana nachází, potvrdil další politický posun této strany doprava. Symbolem takové politiky je ze strany předsedy SOCDEM nejen zmíněná podpora současného prezidenta a úvahy o financování strany penězi největších boháčů, ale třeba i řada antikomunistických provokačních vyjádření. Za pozornost stojí i naprosté mlčení sociálních demokratů ohledně jedné z hlavních politických otázek současnosti – vojenské smlouvy s USA a nebezpečí přítomnosti cizích vojsk v naší zemi.

Jak vlastně hodnotíte dosavadní působení Petra Pavla v prezidentském úřadě? Je skutečně prezidentem všech, jak slíbil?

Komunisté patří k těm politickým silám, které kandidaturu současné hlavy státu nepodporovaly. Z mnoha oprávněných důvodů jsme se naopak snažili udělat vše pro to, aby tento člověk na Hradě nezasedl. Musím konstatovat, že první měsíce jeho prezidentování nám daly zapravdu víc než vrchovatě. Mohu kupříkladu zmínit řadu symbolických aktů podpory další eskalace konfliktu na Ukrajině, nehorázné vystoupení na tryzně v Terezíně či ostudná slova díky směřující k Sudetoněmeckému landsmanšaftu. To, že se do čela státu podařilo pravici instalovat svého kandidáta, kryjícího navíc protolidovou politiku současné vlády, je tak dnes čím dál zřejmější.

Vláda přichází mj. s důchodovou reformou. Je podle vás skutečnou nutností? A co říkáte na to, jak k ní vláda přistoupila?

Návrh důchodové reformy slíbila předložit současná asociální vláda již ve svém programovém prohlášení. Dosud ale nenačrtla ani základní obrysy toho, jak by měla tato reforma vypadat. A ani o tomto tématu otevřeně nediskutuje.

Jen občas vypálí od boku slepý výstřel, který však neznamená systémové řešení a může nadělat více škody než užítu. Jedním z takových úletů je návrh na prodloužení věku odchodu do důchodu na 68 let. A to přesto, že předseda vlády ještě v listopadu minulého roku prohlásil, že tato vláda důchodový věk nezvýší. Češi by se s hranicí 68 let stali v Evropě pracujícími s nejpоздějším odchodem do důchodu.

I další výroky vládních představitelů svědčí o tom, že spíše než o důchodovou reformu jim jde o úplnou destrukci důchodového systému. Jako komunisté s tímto rozhodně nesouhlasíme. I proto jsme jako KSČM v této věci zorganizovali celou řadu protestních akcí proti okradení důchodců, iniciovali úspěšnou petiční kampaň proti navýšení věku odchodu do důchodu na 68 let a přišli jsme i s konkrétními návrhy na zajištění důstojných důchodů, které jsou k dispozici například na našich webových stránkách <http://www.kscm.cz/stop-68>.

A kdybyste měl udělat změny v tzv. konsolidačním balíčku, které by to byly?

Jako komunisté vládní tzv. konsolidační balík jednoznačně odmítáme, protože je naprosto asociální. Jsme přesvědčeni, že za současnou krizi nemají platit ti nejchudší, ale naopak ti nejbohatší. Připomenu, že v minulém roce dosáhly například banky rekordních zisků přes 100 miliard korun. Jedno z řešení tedy opravdu vidíme ve zdanění těch největších boháčů. Kromě progresivní daně tedy prosazujeme například i miliardářskou daň. Zároveň se stavíme proti vyvádění peněz do zahraničí, směřujících do různých daňových rájů a nízkému zdanění nadnárodních firem. Proto prosazuje také zavedení podmínky, že v naší zemi bude moci podnikat jen subjekt, který je u nás registrován a který u nás také platí daň z příjmu. KSČM dále prosazuje zdanění rozdílu mezi korporátní daní v České republice a daní v sídle zahraniční společnosti ze zisku dosaženého na našem území.

Válka je tu znovu. Kdo je podle vás skutečným viníkem konfliktu na Ukrajině?

A má vůbec řešení? Navzdory soustavné vládní proválečné propagandě Komunistická strana Čech a Moravy zcela jednoznačně upozorňuje, že původcem současné situace ve východní Evropě není zdaleka jen Rusko, ale také USA, Evropská unie a pakt NATO, stojící za kyjevským režimem. Ten po léta vraždil obyvatele Donbasu, mezi nimi ženy a děti. Současný konflikt na Ukrajině navíc není možné oddělit ani od jeho historických kořenů, které sahají k zániku Sovětského svazu před 30 lety, k následné expanzi paktu NATO do střední a východní Evropy a ke krvavému státnímu převratu na Majdanu v roce 2014.

KSČM po celou dobu podporuje všechny kroky vedoucí k mírovému řešení ukrajinského konfliktu a k zajištění míru a bezpečnosti v Evropě v souladu se zásadami mezinárodního práva, Charty OSN a Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Zároveň jako komunisté dlouhodobě usilujeme o novou bezpečnostní architekturu Evropy, zahrnující všechny evropské státy, s cílem zamezit dalším válečným tragédiím na kontinentu. Zabezpečení míru je pro nás naprostou prioritou.

Může podle vás hrát významnou mírovou roli Čína? A je skutečně tato země

»hrozbou«, jak tvrdí prezident Pavel i ministr zahraničí Lipavský? Mírový plán týkající se Ukrajiny představený ČLR je dosud jednou z nejserioznějších výzev k řešení probíhajícího konfliktu. Konkrétně je založen na respektování suverenity všech zemí, opuštění mentality studené války, ukončení nepřátelských akcí, obnovení mírových rozhovorů, řešení humanitární krize, ochraně civilistů a válečných zajatců, zajištění bezpečnosti jaderných elektráren, snížení strategických rizik, podpoře vývozu obilí, ukončení jednostranných sankcí, zachování stability průmyslových a dodavatelských řetězců a podpoře poválečné obnovy. Čínská diplomacie nedávno ukázala své schopnosti při složitých jednáních o normalizaci vztahů mezi Saudskou Arábií a Íránem, jsem přesvědčen, že může sehrát obdobnou roli u neméně složitých jednání týkajících se konfliktu na Ukrajině. I z tohoto důvodu vnímám protičínské provokace různých českých politiků, například týkající se čínského ostrova Tchaj-wan, jako naprosto hloupé a škodlivé.

A jak hodnotíte povinnou solidaritu při rozdělování migrantů? Není slovo »zrada«, které se ve vlasteneckých kruzích v souvislosti s počínáním ministra Rakušana používá, příliš silné? Princip tzv. povinné solidarity, zaváděný EU, který český ministr vnitra v rozporu se zájmy naší země akceptoval, KSČM jednoznačně odmítá. Podle tohoto principu mají mít všechny členské státy EU povinnost buďto přijmout část migrantů z těch členských států, které jsou migranty přetíženy, nebo těmto státům poskytnout peněžní či jinou materiální a personální podporu. Jako KSČM jsme jasně deklarovali, že česká vláda měla místo akceptování tzv. povinné solidarity vyzvat země EU, aby přestaly rozvracet arabské a africké státy a nutit tak lidi k odchodu do Evropy. Tím by totiž udělala v boji s migrací mnohem lepší krok.

Česká vláda navíc tím, že se nepostavila proti přerozdělování migrantů, narušila blok Visegrádské čtyřky, díky kterému se EK nepodařilo dříve kvóty prosadit, a otevřela tak možnost, že budou prosazeny další, ještě mnohem horší návrhy. KSČM dlouhodobě považuje za zásadní řešit migrační problémy v místě jejich vzniku. Na nezbytné rozvojové pomoci by se pak měly aktivně podílet zejména státy, které svou agresivní mocenskou politikou vyvolaly sociální a humanitární krizi v zemích, z nichž nyní migranti do Evropy míří.

Co říkáte na přejmenování Koněvovy ulice? Jak vyvrátíte argumenty, že I. S. Koněv se kromě osvobození ČSR podílel na krvavém potlačení povstání v Maďarsku? KSČM s přejmenováním Koněvovy ulice na pražském Žižkově rozhodně nesouhlasí. Jedná se o další skandální demonstraci snah o anti-komunistické přepisování historie spjaté s bojem proti fašismu a osvobození naší země od hitlerovské okupace. Podivná argumentace poválečnou historií, jako např. potlačení krvavého antikomunistického převratu v Maďarsku či podílu na řešení druhé berlínské krize, je její součástí. Nejdelší žižkovská ulice nese název Koněvova již od roku 1946. Tímto názvem tehdy Pražané ocenili roli maršála Sovětského svazu Ivana Štěpanoviče Koněva coby velitele vojsk Rudé armády, která nejen do naší metropole přinesla o rok dříve svobodu. Ke schválení přejmenování Koněvovy ulice došlo navíc navzdory jasnému nesouhlasu jejích obyvatel.

Pro zdraví i poučení

To je záměr pravidelných edukačních **letních vycházek kladenských diabetiků**. Započali s nimi koncem června, kdy tématem bylo „**Po stopách Aloise Dryáka**“, významného architekta. Rodák z nedalekých Olšan u Brandýska zanechal po sobě řadu památek vrcholné secese i moderní architektury s kubistickými prvky. Na Kladně to je budova kladenského Gymnázia ve stylu vrcholné secese a ve stylu již moderního pojetí je kladenská Bratrská revírní pokladna (nyní Okresní soud). V Praze na Václavském náměstí jsou to výstavné secesní budovy hotelů Evropa a Meran. V novoklasicistním pojetí je postaven např. Radiopalác. Největší památkou na Dryáka je pak Strahovský stadion. Doufáme, že zůstane zachován i pro budoucnost.

Další vycházka vedla do **svérázné čtvrti Kladna – Podprůhon**. Kdysi malebný, leč chudobný, kladenský betlém, tvořený malými dělnickými domky, přilepenými na skále pod městem – od Nového Kladna po Ostrovec, spojenými řadou schodišť. Jeho historie začala koncem 18. století, kdy kladenský opat věnoval část pozemků na výstavbu prvních osmi domků v Bukovce. Nyní je sice část domků přestavěna, jsou konečně upravené komunikace, ale Podprůhon si zachovává svůj zvláštní ráz i význam.

Kladenským Betlémem jej nazvala Marie Majerová, spisovatel František Stavinoha jej pojmenoval Syslím údolím, ve kterém se odehrává děj jeho knihy „**Hvězdy nad Syslím údolím**“ i stejnojmenný film. Sám Stavinoha v Bukovce žil několik let.

Významnou osobností byl **výtvarník Viktor Stříbrný**, jehož dvě díla tam najdete i pojmenování náměstíčka. Znamé jsou červené venkovní výstavy „**Kladenské dvorky**“, pro které řada domů otevírá veřejnosti své prostory dvorků a zahrad.

To vše a mnoho dalšího, ve své průvodcovské premiéře, nám sdělil **Jiří Kůstka** a nutno říci, že se této roli zhostil na výbornou. Jen přitom nestíhal fotografovat, takže snímky jsou již bez účastníků. Proběhl si i nové schody do Bukovky a uznal, že jsou opravdu „dechberoucí“!

Protože je léto, a to horké léto, vedla další vycházka k vodě. Cílem byl **Turyňský rybník, více známý jako Záplavy**. Nejde o pravý rybník, protože nemá stavidlo, tudíž se nedá vypouštět a čistit dno, proto je zde zákaz koupání. Z rybníka vytéká potok Kačák. Kdysi zde byl malý rybníček Žehrov, který byl však postupně zavezen a osada

Turyň. Kolem protékal potok Loděnice – zvaný Kačák.

Název Záplavy odpovídá vzniku, protože počátkem 20. století byl zde otevřen **černouhelný důl WANNIECK** (skončil 1982). V důsledku poddolování se v roce **1949 propadla část terénu** a zaplavila se vodou z dolu. Vznikla **tak největší vodní nádrž v okrese Kladno, ale i celém Středočeském kraji – 64 ha a největší hloubka 3 m**. Od roku **1985 je chráněnou oblastí**, sloužící k rekreaci, vodním sportům (byla zde velká loděnice Poldi, nyní se staví nová) a rybaření. Hnízdí zde mnoho vodních ptáků,

zjm, na tzv Malých Záplavách, kde je i ornitologická pozorovatelna.

Prošli jsme se podél vody cca 2 km, viděli pozůstatky „Vaňkovky“ i loděnice Poldi a došli do obce Srby, kde u vody je upravený park a restaurace Racek, cíl čtených cyklistů i turistů.

Kolem Záplav, od nádraží Kamenné Žehrovice a dále, vede **Drvotova naučná stezka** – s řadou zastávek – násep konězprěšky z Kladna do Lán, pozůstatek Německé Lhoty (studna), kalspot, lomy na kvalitní pískovec Žehrovák aj. Tragicky zesnulý mladý ornitolog Drvota, má v Srbech u Malých Záplav svůj pomníček.

Vycházka přírodou se líbila a ať se vydaří i ty další. EV, foto J.Kůstka

IMPRESIONIZMUS (4)

MONET Claude – 1840 až 1826, na svou dobu tedy prožil dlouhý život. V pěti letech

se s rodiči odstěhoval k moři do Le Havru, kde se jeho otec stal společníkem zámožného švagra. Začal chodit do školy a hlavně za školu, toulat se do přírody. Udivoval vtipnými karikatutrami spolužáků, k nelibosti školy také učitelů. Majitel papírnickví a amatérský malíř Boduin rozpoznal jeho talent a nasměroval ho k malbě v přírodě. Hlavně jeho zásluhou se vydal na uměleckou dráhu. Roku 1859 na jeho radu odchází do Paříže. Na nezávislou Akademii de Suisse, protože už tehdy odmítal oficiální akademizmus. Zde se sblížil s Camillem Pissarem. Spolu s ním a mladými vrstevníky malíři, kritiky a literáty vedl bouřlivé diskuse o smyslu umění v hospůdce Brasserie des Martyrs. Byl povolán k vojenské službě do Alžiru, pobyl tam jen krátce, protože onemocněl tyfem a služby byl zproštěn. Návrat do Paříže roku 1862 rodiče podmínili slibem, že tam získá ucelené vzdělání. V Gleyrově atelieru, (i tam ostatně „chodil za školu“), tak vzniklo jedno uskupení budoucích impresionistů – Renoir, Sisley, Basill, Monet. Druhé pak v Akademii de Suisse - Paul Césanne, Camille Pissaro, Armand Gillaumin. Všichni společně obdivovali Maneta. Ten v roce 1863 uspořádal výstavu, ústředním bodem byla pohoršlivá a vysmívaná „Snídaně v trávě“. O to víc obdivovaná mladými umělci kolem Moneta. Imponoval jim nový způsob kladení barev a jeho uvolněný štětec. Téhož roku rozpustil Glycer svůj atelier, přátelé byli nyní odkázáni jen sami na sebe. Claude Monet často maloval pařížany při odpočinku v lesíku ve Fontanebleu. Rozhodl se namalovat svou „Snídaně v trávě“, ovšem ve svém pojetí. Objemné plátno nemohl tvořit venku, tam skicoval a v atelieru vytvářel. Stalo se pak, že nemohl zaplatit nájem a plátno nechal v zástavě. Když si letech chtěl obraz vyplatit, našel ho v bíděm stavu. Dobré části odřezal – a tak se s částí plátna můžeme setkávat v Louvru i dnes. (Než se prosadil, ani on neměl tedy na různých ustláno). Monet trávil mnoho času v Normandii, učarovalo mu moře. Výběžek moře v Le Havru, Maják v Honfleuru – jmenujme z mnoha podobných. Ale s rodinou se v té době už rozešel, těžké hmotné starosti pominuly, až když byl impresionizmus definitivně přijat širším publikem v letech devadesátých. V té neradostné době vzniklo jedno z nejradostnějších děl - **Ženy v zahradě**. Odchází znovu do Paříže,

organizováním vlastních výstav. V roce 1874 byla prvá. pomáhá přítel Basile. U něj se seznamuje v roce 1866 s Camille Doncieux, která mu stojí modelem. (Oženil se s ní v roce 1870). Pilně maluje s přítelem Renoirem, často na stejná témata. Zde vznikl impresionizmus - hra světla na hladině, oživená plavci a loďkami. Válka s Pruskem v roce 1870 zasáhla plně také malířskou komunitu. Renoir narukoval ke kavalerii, přítel Basill vstoupil dobrovolně do armády a brzy padl. Monet opustil rodinu a válku přežil v Anglii a v Holandsku. Po ní a po porážce komuny se kolem Moneta utvořil kruh mladých malířů. Jejich cílem bylo prosadit se

Monetův obraz „**Impression, soleil levant**“ byl přijat s posměchem. Kritik malíře nazval ironicky impresionisty, protože neumí malovat nic než své dojmy. Ano – malíř zachytil silný zážitek. Z loďky pozoroval rychle se měnící ranní scenerii nad přístavem. Jednotlivosti se takřka ztrácejí ve spleti širokých chvatných tahů a náhlých skvrn, řídké nátěry se střídají s hmotnějšími, vše stoupá až k zastřenému rudému kotouči slunce.

Takže výstava byla neúspěšná, Monet byl odkázán na podporu přátel, třeba spisovatele Zoly. Pak ale Camille zdědila peníze, mohli si pronajmout domek.

Bohužel, po porodu druhého syna umírá. Monet se oženil po druhé s Alicí Hosnedlovou, ale i tu přežil. Hmotná situace se změnila, koncem století se on i jeho druzi dočkali uznání. Mohl cestovat, malovat v Londýně, Benátkách i jinde po světě. Ale hlavně, zakoupit pozemek a domek v Giverny, kde vybudoval svou proslulou zahradu, kterou mnohokrát pro potomky zvětšil. Ke konci života už maloval jen tam,

hlavně lekniny, soubor pláten, která jsou důstojným zakončením jeho uměleckého života. Zemřel úplně slepý.

Co impresionizmus přinesl? Šlo vlastně o aplikaci poučky fyzika Newtona, který rozložil sluneční paprsek na sedm spektrálních barev. Metoda oddělených barevných skvrn, v něž rozkládali lokální barvy, byla vlastně malířskou interpretací světla v přírodě. Divák tak lépe vnímá rozptýlené sluneční světlo. Celkový dojem zvýrazní uplatnění doplňkových barev – třeba k červené zelená a naopak, modř hladiny je zvýrazněn barvou oranžovou, červenou prokládána zeleň vegetace. Výsledný tón obrazu tedy vzniká až v divákově oku.

Pavel Hruban

Všem jubilantům, kteří měsíci srpnu oslaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, pramínek naděje, ani kapku zklamání a k tomu velkou horu zdraví. A do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě.
OV KSČM